

Forfatter: Christian Frederik

Titel: BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-05-28)

Citation: Christian Frederik: "BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-05-28)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 44. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L002155169000021.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Christianiad. 28. Mai 1814.

21.

Min kjære Anker.

Den af brudte Samfærdsel med England gjør det saare vanskeligt for mig at meddele Dem Underretning om, hvad her foregaar. Tiderne [Avisen „Tiden“] for Mai, som vedlægges, og de ved min Tronbestigelse kundgjorte, offentlige Aktstykker underretter Dem saavel om Rigsdagens Slutning som om den Aand, der besjæiede denne Forsamling.

Denne Aand, som istemmes af hele Nationen, er mandigen udtrykt i Rigsforsamlingens Adresse af 19., og jeg haaber, at den skal gjøre sin Yirkning, besynderlig i England, hvor Folket aldrig kan billige et frit Folks Undertrykkelse. De maa endeligen sørge for, at den, vel oversat paa engelsk, bliver bekendtgjort i de engelske Aviser.

Med spændt Forventning oppebier jeg Udfaldet af Lord Greys Motion i Parlamentet d. 10. til Fordel for Norge.

s. 45 Efter de fra Sverige i Kjøbenhavn ankomne Efterretninger skal en engelsk Gesandt ankomme hertil tilligemed de øvrige tre allierede Magters for at erklære, at disse Magter samtligen vil bistaa Sverige ved Norges Undertvingelse og for at advare mig for de Ulykker, jeg vilde bringe over Eolket ved en længere Modstand.

Ugjerne vil jeg tro, at disse Magter saa ganske kan tilsidesætte de Grandsætninger, de selv har hyldet og forfegtet til Folkenes Frelse fra Vold og Undertrykkelse. Jeg tror, at svenske Kabaler har foresnakket dem, at det her ei gjaldt Nationens Stemme, men kun et Parti; og hine Magter tror at kunne forfærde dette Parti ved Tradsler og saaledes vinde Ered i Norden ved en Demonstration; men naar de selv erfarer, at Nationens forenede Villie er bestemt, at den vil vove alt for at forsvare sin Selvtændighed, da haaber jeg, de betænker sig paa at træde al Retskaffenhed og gode Grundsætninger under Fødder.

For endmere at overbevise dem [Engelskmændene] om Stemningen her, sendes Statsraad Aal, Sorenskriver Christie og Kjøbmand Rosenkilde til England. De skal overbringe mine Breve og Dokumenter, nemlig Konstitutionen, Oversættelsen af det aabne Brev og Adresserne; de skal vidne om det norske Folks Stemning og paakalde den engelske Regjerings og Folkets høimodige Bistand ved en saa retfærdig Sag.

Først hvis denne Sendelse skulde mislykkes, tvivler jeg om Englands Sindelag til vor Fordel. De vil, min kjære Anker, bistaa disse Herrer med Raad og Daad, og De saavel som Greneralen vil paa bedste Maade skaffe dem Adgang.

Det kunde, hvis Greneralen allerede er vel antagen og bekendt for at reise i mit Ærinde, maaske være fordelagtigst, at han, som naturligvis er mere agtet og kjendt af de gjældende Personer, introducerer dem ved Hoffet; men hvis Greneralen ikkun er anset for privat Mand, der i egne Anliggender opholder sig i England, da kan det have sit Grode, at han vedbliver denne Karakter; han kan da under alle Omvekslinger blive der og benytte Leiligheden til vor Fordel.

Da jeg slet ikke ved, hvorledes De, min kjære Anker, er bleven modtaget, eller hvad der er hændt Dem, saa kan jeg ikke s. 46 bede Dem at slutte sig om den føromtalte overordentlige Sendelse; men jeg er forvisset om, at De vil vide at vejlede de Afsendte.

Skulde Greneralen være erkjendt som diplomatisk Person, da kunde det maaske være saare gavnligt i Forholdet til udenlandske Magter, at han tilligemed de øvrige overleverede mine Breve til Prinsregenten af Storbritannien, til Keiseren af Rusland, Kongen af Prenszen, den snveræne Fyrste af Nederlandene, hvilke jeg alle formoder at være nærværende i England. Hvis de to første Potentater ikke er i London, da er det endog mit Ønske, at han og en af de øvrige Afsendte, heist Christie, afgaar ufortøvet, efter forrettet Ærinde i England, til Paris for at overlevere mine Breve til Keiseren af Rusland og Kongen af Preussen, hvorved han maa underrette sig om Baron Hardenberg Reventlows Opholdssted og erfare, om han skulde have overleveret de samme Breve, som jeg ad en anden Vei — over Holland — har ladet ham tilstille, for at overlevere hine Eyrster. Men iallefald, hvis han det tilraader, bør de Afsendte fremstille sig for disse Fyrster for at tale Norges Sag og underrette dem om den almindelige Stemning og den store Synd, de begaar ved at bidrage til et frit Folks Undertrykkelse, hvilket Folk er bestemt paa ikke godvilligen at opofre sin Erihed og Lykke.

Af førmeldte Gesandtskab haaber jeg det Grode, at de selv skal blive overbeviste om den almene Stemning her i Norge, og saaledes give deres Hoffer et andet Begreb end det, de Svenske hidtil har bibragt dem. Jeg skal modtage dem med al den Fatning, som en god Sags Forfegter ved Tro paa Guds Forsyn og Bistand kan have, og jeg vil bede dem selv undersøge Folkets Stemning, og ihvorvidt denne eller Partiaand, der har ledet Begivenhederne i Norge. — Konstitntionen bærer, synes mig, det øiensynligste Præg af nbunden Villie hos Nationen, men tillige om Villie til at ndrette det Gode.

Den engelske Blokade af Norge betyder ikke meget; de afviser Skibene, men de er kort efter Vidne til, at de løber ind i Havn; betydelige Kornforraad er i den seneste Tid indløben i vore Havne, saa at alle Marker næsten er tilsaede, og ingen Mangel spores søndenfjelds.

s. 47Saalænge De kan udrette noget, ønsker jeg, at De bliver i England; men iøvrigt længes jeg efter og trænger til Deres Bistand i Porretningerne. Fremfor alt ønskede jeg dog iøvrigt at høre fra Dem. Det er utroligt, at intet Brev fra Dem har kunnet komme frem. Dette Brev indeholder alt, hvad 291 [General Anker] behøver at vide for at rette sin Fremgangsmaade efter; altsaa maa han anse det, som om det ogsaa var skrevet til ham.

Jeg sender Originalen af dette Brev tilligemed det ene Eksempplar af min Skrivelse til Prinsregenten og de engelske Ministre forud over Holland for det mulige Tilfældes Skyld, og da det ei taaler Opsættelse med at overlevere samme.

Man kan ikke vide, hvad voldsomme Foretagender de Svenske skulde ville falde paa, naar Kongevalget erfares; men kan det bie med Overleveringen, indtil de Afsendte ankommer, saa meget bedre. Dette og alt mere overlades til Deres Konduite, min kjære Anker.

Velvilligst

Christian Frederik.

P. S. De vil af Baron Hardenberg have erfaret, hvorledes han er bleven antagen, eller hvad han har kunnet udrette hos de allierede Fyrster. Hvis han har Adgang til Dem, da er det ikke fornødent, at Generalen afreiser til Paris, da bør kun en af den norske Nations Befuldmaegtigede slutte sig an til Hardenberg. Men er det tvivlsomt, hvorledes Hardenberg er antagen, eller har De ingen Efterretning fra ham, og er de allierede Fyrster endnu i Paris, da tror jeg det gavnligst, at 291 [Generalmajor P. Anker] tilligemed Christie begiver sig did for at overlevere mine Brevskaber og tale Nationens Sag, hvorhos han dog maa konferere med Baron Hardenberg, hvis han træffer ham i Paris. Eller, hvis han ikke er der, kan de henvende sig til Grev Christian Bemstorff, som jeg har tilskrevet.

De Afsendte tilskriver den engelske Eskadrechef for Christianssand og anmelder sig [som] det norske Polks Repræsentanter, afsendte til det engelske Hof for at underrette dette om Rigsdagens Beslutninger. De udbeder sig hans Beskyttelse, men skulde i manglende Paid alligevel afreise. Skulde De — Anker — s. 48finde det nødvendigt at overlevere Brevet til det engelske Ministerium eller til Keiser Alexander, da maa, siden Sendelsen i samme er benævnt, vel ogsaa Gesandternes gode Modtagelse i de engelske Havne forlanges. De vil ved et Brev til Leith underrette de Afsendte, om De tror, at de bør anmelde sig som Gesandter eller som Private, under hvilket de gaar iland.